

دوق می نماید چون در سبب ادب ک آن لطف تا مل کند
 می باید که در دو کلامی که بعضی اجزای او با بعضی موافقت دارد
 نفس مخاطب را لذتی داده است و انتظار مثل آن نباشد
 بعد از آن چون بیت دیگر همان توافق اجزا بر نفس مخاطب
 واقع شد و او متغیر بوجود آمد لذت و وبال داشت و چون مردود
 بیت در قافیه اشتراک دارند لذت آن است خندان شده
 پس التذاد با بیات بسبب مسرطرت قدیمه ادبیات
 و همه از قافیه سلیقه ز اهل اقالیم معتدل بر آن منفی اند بعد از آن
 در توافق اجزا در هر مثنوی و در شروط قافیه شمر که در ابیات
 موازیب مختلفه در کوم معنایه واقع شد عرب قانویب
 دارند که خلیل الفیاح آن کورد و بنود رسمی دارند که سلیقه الین
 بان حاکم است و همچنین اهل هر زمان وضعی اختیار کرده اند
 و ابایی سکوک نموده اند چون ازین همه کوم و در اهب مختلفه

او جامع از قوافی است و بیشتر تا مل تا نیم موافقت نمی بیند
 که غیر شده عرب سببی مستغفلن مفاعلن و مقعلن می اند
 و سبایی فاعلتن فعلن و فاعلتن بر قاعده می شمارند
 و موافقت ضرب بیت یا ضرب بیت دیگر در عرض بیت
 یا عرض بیت یا عرض بیت دیگر هم پیدا زند و در ششوز خا
 بسیار خوب می کنند بخلاف شوا فارس که زخافات می بین
 مستقیم است و هم چنین سوا بی عرب اگر در یک بیت قافیه
 بقوه باشد و در بیت دیگر نیزه حسن انکازند بر خلاف شوا
 عجم و همچنین شوا بی عرب اصل و در اصل و نازل و از یک
 قسم میزند بخلاف شوا بی عرب هم چنین وقوع یک کلمه
 در همه امین بوجهی که نصف آن از همه اجزا باشد و نصف
 موازیب مثنوی عرب صحیح بوده مثنوی عجم بالجد او شکر
 موافقت نمی بیند نه موافقت جمعیتی و بنود او را از شوا

این کتاب در کتابخانه
 مجلس شورای اسلامی
 تهران نگهداری می شود